

Nourish the Roots, and the Branches Will Grow

By Elder Dieter F. Uchtdorf
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Θρέψτε τις ρίζες και τα κλαδιά θα μεγαλώσουν

Από τον Πρεσβύτερο Ντίτερ Φ. Ούχτντορφ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

October 2024 general conference

The branches of your testimony will draw strength from your deepening faith in Heavenly Father and His Beloved Son.

Οι κλάδοι της μαρτυρίας σας θα αντλήσουν δύναμη από την εμβάθυνση της πίστης σας στον Επουράνιο Πατέρα και στον Αγαπημένο Υιό Του.

An Old Chapel in Zwickau

The year 2024 is something of a milestone year for me. It marks 75 years since I was baptized and confirmed a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints in Zwickau, Germany.

My membership in the Church of Jesus Christ is precious to me. To be counted among God's covenant people, with you, my brothers and sisters, is one of the greatest honors of my life.

When I think about my personal journey of discipleship, my mind often goes back to an old villa in Zwickau, where I have cherished memories of attending sacrament meetings of the Church of Jesus Christ as a child. It is there where the seedling of my testimony received its earliest nourishing.

This chapel had an old air-driven organ. Every Sunday a young man was assigned to push up and down the sturdy lever operating the bellows to make the organ work. I sometimes had the great privilege of assisting in this important task.

While the congregation sang our beloved hymns, I pumped with all my strength so the organ would not run out of wind. From the

Μια παλιά εκκλησία στο Τσβίκкау

Το έτος 2024 είναι κάτι σαν έτος ορόσημο για μένα. Συμπληρώνονται 75 χρόνια από τότε που βαπτίσθηκα και επικυρώθηκα μέλος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών στο Τσβίκкау της Γερμανίας.

Η ιδιότητά μου ως μέλους στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού είναι πολύτιμη για μένα. Το να συγκαταλέγομαι στον λαό της διαθήκης του Θεού, μαζί με εσάς, τους αδελφούς και τις αδελφές μου, είναι μια από τις μεγαλύτερες τιμές της ζωής μου.

Όταν σκέπτομαι το προσωπικό μου ταξίδι της ιδιότητος του μαθητού, ο νους μου συχνά πηγαίνει πίσω σε μία παλιά έπαυλη στο Τσβίκкау, όπου έχω αγαπημένες αναμνήσεις από την προσέλευσή μου στις συγκεντρώσεις μεταλήψεως της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού ως παιδί. Εκεί είναι όπου το δενδρύλλιο της μαρτυρίας μου έλαβε την πρώτη του τροφή.

Αυτή η εκκλησία είχε ένα παλιό όργανο που κινείτο από αέρα. Κάθε Κυριακή ένας νεαρός άνδρας αναλάμβανε να ανεβοκατεβάζει τον στιβαρό μοχλό που λειτουργούσε τους φυσητήρες για να λειτουργήσει το όργανο. Μερικές φορές είχα το μεγάλο προνόμιο να βοηθήσω σε αυτό το σημαντικό έργο.

Ενόσω το εκκλησίασμα τραγουδούσε τους αγαπημένους μας ύμνους, ανεβοκατέβαζα τον μοχλό με όλη μου τη δύναμη, ώστε να μη σταμα-

bellows operator seat, I had a great view of some stunning stained-glass windows, one depicting the Savior Jesus Christ and another portraying Joseph Smith in the Sacred Grove.

I can still remember the sacred feelings I had as I looked at those sunlit windows while listening to the testimonies of the Saints and singing the hymns of Zion.

In that holy place, the Spirit of God bore witness to my mind and heart that it was true: Jesus Christ is the Savior of the world. This is His Church. The Prophet Joseph Smith saw God the Father and Jesus Christ and heard Their voices.

Earlier this year, while on assignment in Europe, I had the opportunity to return to Zwickau. Sadly, that beloved old chapel isn't there anymore. It was torn down many years ago to make room for a large apartment building.

What Is Eternal, and What Is Not?

I admit that it's sad to know that this beloved building from my childhood is now just a memory. It was a sacred building to me. But it was just a building.

By contrast, the spiritual witness I gained from the Holy Ghost those many years ago has not passed away. In fact, it has grown stronger. The things I learned in my youth about the fundamental principles of the gospel of Jesus Christ have been my firm foundation throughout my life. The covenant connection I forged with my Heavenly Father and His Beloved Son has stayed with me—long after the Zwickauchapel was dismantled and the stained-glass windows were lost.

“Heaven and earth shall pass away,” Jesus said, “but my words shall not pass away.”

“The mountains shall depart, and the hills be removed; but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the Lord.”

One of the most important things we can learn in this life is the difference between what is eternal and what is not. Once we understand that, everything changes—our relationships, the

τήσει η εισροή αέρα στο όργανο. Από το κάθισμα του χειριστή του φυσητήρα, είχα υπέροχη θέα σε μερικά εκπληκτικά υαλογραφήματα, ένα που απεικόνιζε τον Σωτήρα Ιησού Χριστό και ένα άλλο που απεικόνιζε τον Τζόζεφ Σμιθ στο Ιερό Άλσος.

Μπορώ ακόμη να θυμηθώ τα ιερά συναισθήματα που είχα καθώς κοίταζα εκείνα τα ηλιόλουστα παράθυρα, ενώ άκουγα τις μαρτυρίες των Αγίων και τραγουδούσα τους ύμνους της Σιών.

Σε εκείνο το άγιο μέρος, το Πνεύμα του Θεού έδωσε μαρτυρία στον νου και την καρδιά μου ότι ήταν αλήθεια: ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας του κόσμου. Αυτή είναι η Εκκλησία Του. Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είδε τον Θεό Πατέρα και τον Ιησού Χριστό και άκουσε τις φωνές Τους.

Νωρίτερα φέτος, ενώ ήμουν σε μια ανάθεση στην Ευρώπη, είχα την ευκαιρία να επιστρέψω στο Τσβίκου. Δυστυχώς, εκείνη η αγαπημένη παλιά εκκλησία δεν είναι εκεί πια. Κατεδαφίστηκε πριν από πολλά χρόνια για να δημιουργηθεί χώρος για μια μεγάλη πολυκατοικία.

Τι είναι αιώνιο και τι δεν είναι;

Παραδέχομαι ότι είναι λυπηρό να γνωρίζω ότι αυτό το αγαπημένο κτήριο από την παιδική μου ηλικία είναι πλέον απλώς μία ανάμνηση. Ήταν ένα ιερό κτήριο για μένα. Όμως ήταν απλώς ένα κτήριο.

Εν αντιθέσει, η πνευματική μαρτυρία που απέκτησα από το Άγιο Πνεύμα πριν από πολλά χρόνια δεν έχει παρέλθει. Στην πραγματικότητα, έχει ενισχυθεί. Τα πράγματα που έμαθα στη νεότητά μου σχετικά με τις θεμελιώδεις αρχές του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού ήταν το γερό θεμέλιό μου σε όλη μου τη ζωή. Η σύνδεση διαθήκης που σφυρηλάτησα με τον Επουράνιο Πατέρα μου και τον Αγαπημένο Υιό Του έχει μείνει μέσα μου – πολύ καιρό αφότου κατεδαφίστηκε η εκκλησία του Τσβίκου και χάθηκαν τα παράθυρα υαλογραφίας.

«Ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν» είπε ο Ιησούς «τα λόγια μου όμως δεν θα παρέλθουν».

«Τα βουνά θα μετατοπιστούν, και οι λόφοι θα μετακινηθούν· όμως, το έλεός μου δεν θα εκλείψει από σένα, ούτε η διαθήκη τής ειρήνης μου θα μετακινηθεί».

Ένα από τα πιο σημαντικά πράγματα που μπορούμε να μάθουμε σε αυτή τη ζωή είναι η διαφορά ανάμεσα στο τι είναι αιώνιο και τι όχι. Μόλις το καταλάβουμε αυτό, όλα αλλάζουν – οι

choices we make, the way we treat people.

Knowing what is eternal and what is not is key to growing a testimony of Jesus Christ and His Church.

Don't Mistake the Branches for the Roots

The restored gospel of Jesus Christ, as the Prophet Joseph Smith taught, “embrace[s] all, and every item of truth.” But that doesn’t mean that all truth is of equal value. Some truths are core, essential, at the root of our faith. Others are appendages or branches—valuable, but only when they are connected to the fundamentals.

The Prophet Joseph also said, “The fundamental principles of our religion are the testimony of the Apostles and Prophets, concerning Jesus Christ, that He died, was buried, and rose again the third day, and ascended into heaven; and all other things which pertain to our religion are only appendages to it.”

In other words, Jesus Christ and His atoning sacrifice are the root of our testimony. All other things are branches.

This is not to say that the branches are unimportant. A tree needs branches. But as the Savior told His disciples, “The branch cannot bear fruit of itself, except it abide in the vine.” Without a connection to the Savior, to the nourishment found in the roots, a branch withers and dies.

When it comes to nourishing our testimonies of Jesus Christ, I wonder if we sometimes mistake the branches for the roots. This was the mistake Jesus observed in the Pharisees of His day. They paid so much attention to the relatively minor details of the law that they ended up neglecting what the Savior called “the weightier matters”—fundamental principles like “justice and mercy and faith.”

If you want to nourish a tree, you don’t splash water on the branches. You water the roots. Similarly, if you want the branches of your testimony to grow and bear fruit, nourish the roots. If you are uncertain about a particular doctrine or practice or element of Church

σχέσεις μας, οι επιλογές που κάνουμε, ο τρόπος που αντιμετωπίζουμε τους ανθρώπους.

Η γνώση αυτού που είναι αιώνιο και αυτού που δεν είναι είναι το κλειδί για την ανάπτυξη μαρτυρίας για τον Ιησού Χριστό και την Εκκλησία Του.

Μην μπερδεύετε τα κλαδιά με τις ρίζες

Το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, όπως δίδαξε ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ «ασπάζεται τα πάντα, και κάθε στοιχείο αλήθειας». Όμως αυτό δεν σημαίνει ότι όλη η αλήθεια έχει ίση αξία. Ορισμένες αλήθειες είναι βασικές, ουσιώδεις, στη ρίζα της πίστεώς μας. Άλλες είναι εξαρτήματα ή κλάδοι – πολύτιμα αλλά μόνον όταν συνδέονται με τα θεμελιώδη.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ είπε επίσης: «Οι θεμελιώδεις αρχές της θρησκείας μας είναι η μαρτυρία των Αποστόλων και Προφητών, σχετικά με τον Ιησού Χριστό, ότι Εκείνος πέθανε, ετάφη, και ανεστήθη κατά την τρίτη ημέρα, και ανήλθε στους ουρανούς· και όλα τα άλλα που αναφέρονται στη θρησκεία μας, αποτελούν απλώς προσαρτήματα σ’ αυτό».

Με άλλα λόγια, ο Ιησούς Χριστός και η εξιλεωτική θυσία Του είναι η ρίζα της μαρτυρίας μας. Όλα τα άλλα είναι κλαδιά.

Αυτό δεν σημαίνει ότι τα κλαδιά είναι ασήμαντα. Ένα δένδρο χρειάζεται κλαδιά. Όμως, όπως είπε ο Σωτήρας στους μαθητές Του: «Το κλήμα δεν μπορεί να φέρει καρπό από μόνο του, αν δεν μείνει ενωμένο με την άμπελο». Χωρίς σύνδεση με τον Σωτήρα, με την τροφή που βρίσκεται στις ρίζες, ένα κλαδί μαραίνεται και πεθαίνει.

Όταν πρόκειται για τη θρέψη των μαρτυριών μας για τον Ιησού Χριστό, αναρωτιέμαι αν μερικές φορές μπερδεύουμε τα κλαδιά με τις ρίζες. Αυτό ήταν το λάθος που παρατήρησε ο Ιησούς στους Φαρισαίους της εποχής Του. Έδιναν τόση προσοχή στις σχετικά ήσσονος σημασίας λεπτομέρειες του νόμου, ώστε κατέληξαν να παραμελούν αυτό που απεκάλεσε ο Σωτήρας «τα βαρύτερα θέματα» – θεμελιώδεις αρχές όπως «την κρίση και το έλεος και την πίστη».

Αν θέλετε να θρέψετε ένα δένδρο, δεν ρίχνετε νερό στα κλαδιά του. Ποτίζετε τις ρίζες. Ομοίως, αν θέλετε οι κλάδοι της μαρτυρίας σας να μεγαλώσουν και να αποφέρουν καρπό, θρέψτε τις ρίζες. Αν δεν είστε βέβαιοι για μία συγκεκριμένη διδαχή ή πρακτική ή στοιχείο της

history, seek clarity with faith in Jesus Christ. Seek to understand His sacrifice for you, His love for you, His will for you. Follow Him in humility. The branches of your testimony will draw strength from your deepening faith in Heavenly Father and His Beloved Son.

For example, if you want a stronger testimony of the Book of Mormon, focus on its witness of Jesus Christ. Notice how the Book of Mormon testifies of Him, what it teaches about Him, and how it invites and inspires you to come unto Him.

If you're seeking a more meaningful experience in Church meetings or in the temple, try looking for the Savior in the sacred ordinances we receive there. Find the Lord in His holy house.

If you ever feel burned out or overwhelmed by your Church calling, try refocusing your service on Jesus Christ. Make it an expression of your love for Him.

Nourish the roots, and the branches will grow. And in time, they will bear fruit.

Rooted and Built Up in Him

Strong faith in Jesus Christ doesn't happen overnight. No, in this mortal world, it's the thorns and thistles of doubt that grow spontaneously. The healthy, fruitful tree of faith requires intentional effort. And a vital part of that effort is making sure we are firmly rooted in Christ.

For example: At first, we may be drawn to the Savior's gospel and Church because we are impressed by the friendly members or by the kind bishop or the clean looks of the chapel. These circumstances are certainly important to grow the Church.

Nevertheless, if the roots of our testimony never grow deeper than that, what will happen when we move to a ward that meets in a less impressive building, with members who aren't so friendly, and the bishop says something that offends us?

Another example: Doesn't it seem reasonable

ιστορίας της Εκκλησίας, επιζητήστε διαύγεια με πίστη στον Ιησού Χριστό. Επιζητήστε να καταλάβετε τη θυσία Του για εσάς, την αγάπη Του για εσάς, το θέλημά Του για εσάς. Ακολουθήστε Τον με ταπεινότητα. Οι κλάδοι της μαρτυρίας σας θα αντλήσουν δύναμη από την εμβάθυνση της πίστης σας στον Επουράνιο Πατέρα και στον Αγαπημένο Υιό Του.

Για παράδειγμα, αν θέλετε μια δυνατότερη μαρτυρία για το Βιβλίο του Μόρμον, επικεντρωθείτε στη μαρτυρία του για τον Ιησού Χριστό. Παρατηρήστε πώς το Βιβλίο του Μόρμον καταθέτει μαρτυρία για Εκείνον, τι διδάσκει για Εκείνον και πώς σας προσκαλεί και σας εμπνέει να έλθετε προς Αυτόν.

Εάν επιζητείτε μία πιο σημαντική εμπειρία στις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας ή στον ναό, προσπαθήστε να αναζητήσετε τον Σωτήρα στις ιερές διατάξεις που λαμβάνουμε εκεί. Βρείτε τον Κύριο στον άγιο οίκο Του.

Εάν ποτέ αισθανθείτε εξουθενωμένοι ή καταβεβλημένοι από την κλήση σας στην Εκκλησία, προσπαθήστε να επικεντρώσετε εκ νέου την υπηρέτησή σας στον Ιησού Χριστό. Κάντε το έκφραση της αγάπης σας για Εκείνον.

Θρέψτε τις ρίζες και τα κλαδιά θα μεγαλώσουν. Και με τον καιρό, θα αποδώσουν καρπούς.

Ριζωμένοι και εποικοδομημένοι σ' Αυτόν

Η δυνατή πίστη στον Ιησού Χριστό δεν συμβαίνει εν μία νυκτί. Όχι, σε αυτόν τον θνητό κόσμο, είναι τα αγκάθια και τα τριβόλια της αμφιβολίας που μεγαλώνουν αυθόρμητα. Το υγιές, καρποφόρο δένδρο της πίστεως απαιτεί σκόπιμη προσπάθεια. Και ένα ζωτικής σημασίας μέρος αυτής της προσπάθειας είναι να βεβαιωθούμε ότι είμαστε γερά ριζωμένοι στον Χριστό.

Για παράδειγμα: Στην αρχή, μπορεί να μας ελκύει το Ευαγγέλιο και η Εκκλησία του Σωτήρος, επειδή εντυπωσιαζόμαστε από τα φιλικά μέλη ή από τον καλοσυνάτο επίσκοπο ή από την καθαρή εμφάνιση της εκκλησίας. Αυτές οι συνθήκες είναι ασφαλώς σημαντικές για να μεγαλώσει η Εκκλησία.

Παρ' όλα αυτά, αν οι ρίζες της μαρτυρίας μας δεν γίνουν ποτέ βαθύτερες πέραν αυτού, τι θα συμβεί όταν μετακομίσουμε σε έναν τομέα που συγκεντρώνεται σε ένα λιγότερο εντυπωσιακό κτήριο, με μέλη που δεν είναι τόσο φιλικά και ο επίσκοπος πει κάτι που μας προσβάλλει;

Ένα άλλο παράδειγμα: Δεν φαίνεται λογι-

to hope that if we keep the commandments and are sealed in the temple, we will be blessed with a large, happy family with bright, obedient children, all of whom stay active in the Church, serve missions, sing in the ward choir, and volunteer to help clean the meetinghouse every Saturday morning?

I certainly hope that all of us will see this in our lives. But what if it doesn't happen? Will we stay bound to the Savior regardless of circumstances—trusting Him and His timing?

We must ask ourselves: Is my testimony based on what I hope to happen in my life? Is it dependent on the actions or attitudes of others? Or is it firmly founded on Jesus Christ, “rooted and built up in him,” regardless of life's changing circumstances?

Traditions, Habits, and Faith

The Book of Mormon tells of a people who “were strict in observing the ordinances of God.” But then a skeptic named Korihor came along, mocking the Savior's gospel, calling it the “foolish” and “silly traditions of their fathers.” Korihor led “away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness.” But others he could not deceive, because to them, the gospel of Jesus Christ was much more than a tradition.

Faith is strong when it has deep roots in personal experience, personal commitment to Jesus Christ, independent of what our traditions are or what others may say or do.

Our testimony will be tested and tried. Faith is not faith if never tested. Faith is not strong if never opposed. So don't despair if you have trials of faith or unanswered questions.

We should not expect to understand everything before we act. That is not faith. As Alma taught, “Faith is not to have a perfect knowledge of things.” If we wait to act until all of our questions are answered, we severely limit the good we can accomplish, and we limit the power of our faith.

Faith is beautiful because it persists even

κό να ελπίζουμε ότι αν τηρούμε τις εντολές και είμαστε επισφραγισμένοι στον ναό, θα ευλογηθούμε με μια μεγάλη, ευτυχισμένη οικογένεια, με λαμπρά υπάκουα παιδιά, όλα εκ των οποίων παραμένουν ενεργά στην Εκκλησία, υπηρετούν ιεραποστολές, τραγουδούν στη χορωδία του τομέως και βοηθούν εθελουσίως να καθαρίζεται ο ευκτήριος οίκος κάθε Σάββατο πρωί;

Ελπίζω βέβαια ότι όλοι μας θα το δούμε αυτό στη ζωή μας. Αλλά τι γίνεται αν δεν συμβεί; Θα παραμείνουμε δεμένοι με τον Σωτήρα ασχέτως των περιστάσεων – εμπιστευόμενοι Εκείνον και τον χρονισμό Του;

Πρέπει να αναρωτηθούμε: Βασίζεται η μαρτυρία μου σε αυτό που ελπίζω να συμβεί στη ζωή μου; Εξαρτάται από τις πράξεις ή τη στάση των άλλων; Ή είναι γερά θεμελιωμένη στον Ιησού Χριστό, «ριζωμένη και εποικοδομημένη σ' αυτόν», ανεξάρτητα από τις μεταβαλλόμενες συνθήκες της ζωής;

Παραδόσεις, συνήθειες και πίστη

Το Βιβλίο του Μόρμον μιλά για έναν λαό που «ήταν αυστηροί στην τήρηση των διατάξεων του Θεού». Όμως τότε εμφανίστηκε ένας σκεπτικιστής ονόματι Κοριχόρ, χλευάζοντας το Ευαγγέλιο του Σωτήρος, αποκαλώντας το «ανόητες παραδόσεις των πατέρων τους». Ο Κοριχόρ «παρ[έσυρε] τις καρδιές πολλών, κάνοντάς τους να υψώνουν το κεφάλι τους με την κακία τους». Αλλά άλλους δεν μπορούσε να εξαπατήσει, γιατί για αυτούς το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού ήταν κάτι πολύ περισσότερο από παράδοση.

Η πίστη είναι δυνατή, όταν έχει βαθιές ρίζες στην προσωπική εμπειρία, στην προσωπική δέσμευση στον Ιησού Χριστό, ανεξάρτητα από το ποιες είναι οι παραδόσεις μας ή τι μπορεί να πουν ή να κάνουν οι άλλοι.

Η μαρτυρία μας θα δοκιμαστεί. Η πίστη δεν είναι πίστη, αν δεν δοκιμαστεί ποτέ. Η πίστη δεν είναι δυνατή, αν ποτέ δεν υπάρχει αντίθεση. Επομένως, μην απελπίζεστε, αν έχετε δοκιμασίες πίστεως ή αναπάντητα ερωτήματα.

Δεν θα πρέπει να αναμένουμε να κατανοήσουμε τα πάντα προτού ενεργήσουμε. Αυτό δεν είναι πίστη. Όπως δίδαξε ο Άλμα: «Πίστη δεν είναι το να έχουμε τέλεια γνώση των πραγμάτων». Αν περιμένουμε να ενεργήσουμε μέχρι να απαντηθούν όλες οι ερωτήσεις μας, περιορίζουμε αυστηρά το καλό που μπορούμε να επιτύχουμε και περιορίζουμε τη δύναμη της πίστεώς μας.

Η πίστη είναι όμορφη, επειδή επιμένει ακόμη

when blessings don't come as hoped for. We can't see the future, we don't know all the answers, but we can trust Jesus Christ as we keep moving forward and upward because He is our Savior and Redeemer.

Faith endures the trials and the uncertainties of life because it is firmly rooted in Christ and His doctrine. Jesus Christ, and our Father in Heaven who sent Him, together constitute the one undeviating, perfectly reliable object of our trust.

A testimony is not something that you build once and it stands forever. It's more like a tree that you nourish constantly. Planting the word of God in your heart is only the first step. Once your testimony starts to grow, then the real work begins! That's when you "nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit." It takes "great diligence" and "patience with the word." But the Lord's promises are sure: "Ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you."

My dear brothers and sisters, my dear friends, there's a part of me that misses the old Zwickau chapel and its stained-glass windows. But over the past 75 years, Jesus Christ has led me on a journey through life that is more thrilling than I could ever have imagined. He has comforted me in my afflictions, helped me to recognize my weaknesses, healed my spiritual wounds, and nourished me in my growing faith.

It is my sincere prayer and blessing that we will constantly nourish the roots of our faith in the Savior, in His doctrine, and in His Church. Of this I testify in the sacred name of our Savior, our Redeemer, our Master—in the name of Jesus Christ, amen.

και όταν οι ευλογίες δεν έρχονται όπως ελπίζουμε. Δεν μπορούμε να δούμε το μέλλον, δεν γνωρίζουμε όλες τις απαντήσεις, αλλά μπορούμε να εμπιστευθούμε τον Ιησού Χριστό όσο συνεχίζουμε να κινούμαστε προς τα εμπρός και προς τα πάνω, επειδή είναι ο Σωτήρας και Λυτρωτής μας.

Η πίστη υπομένει τις δοκιμασίες και τις αβεβαιότητες της ζωής, διότι είναι γερά ριζωμένη στον Χριστό και τη διδαχή Του. Ο Ιησούς Χριστός και ο Πατέρας μας στους Ουρανούς, ο οποίος Τον απέστειλε, μαζί αποτελούν το ένα απαρέγκλιτο, τέλεια αξιόπιστο αντικείμενο της εμπιστοσύνης μας.

Η μαρτυρία δεν είναι κάτι που οικοδομείτε άπαξ και παραμένει για πάντα. Είναι περισσότερο σαν ένα δένδρο που τρέφετε συνεχώς. Η φύτευση του λόγου του Θεού στην καρδιά σας είναι μόνο το πρώτο βήμα. Άπαξ και η μαρτυρία σας αρχίσει να μεγαλώνει, τότε αρχίζει το πραγματικό έργο! Τότε είναι που την «καλλιεργ[είτε] με μεγάλη φροντίδα, για να ριζώσει, για να μεγαλώσει, και να αποφέρει καρπό». Απαιτεί «μεγάλη επιμέλεια» και «υπομονή με τον λόγο». Όμως οι υποσχέσεις του Κυρίου είναι βέβαιες: «Θα δρέψετε την αμοιβή της πίστης σας, και της επιμέλειάς σας, και της υπομονής σας, και της μακροθυμίας σας, που περιμένατε το δέντρο για να αποφέρει καρπό σε εσάς».

Αγαπητοί αδελφοί και αγαπητές αδελφές μου, αγαπητοί φίλοι μου, υπάρχει ένα κομμάτι μου που του λείπει η παλιά εκκλησία του Τσβίκ-καου και τα παράθυρά της με τις υαλογραφίες. Όμως τα τελευταία 75 χρόνια, ο Ιησούς Χριστός με οδήγησε σε ένα ταξίδι στη ζωή που είναι πιο συναρπαστικό από ό,τι θα μπορούσα ποτέ να φαντασθώ. Με έχει παρηγορήσει στα βάσανά μου, με έχει βοηθήσει να αναγνωρίσω τις αδυναμίες μου, έχει θεραπεύσει τις πνευματικές πληγές μου και με έχει γαλουχήσει με την αυξανόμενη πίστη μου.

Είναι η ειλικρινής προσευχή και ευλογία μου ώστε να τρέφουμε συνεχώς τις ρίζες της πίστε-ώς μας στον Σωτήρα, στη διδαχή Του και στην Εκκλησία Του. Γι' αυτό καταθέτω μαρτυρία στο ιερό όνομα του Σωτήρος μας, του Λυτρωτή μας, του Διδασκάλου μας – στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.